

værende Udvalg har gjort. At der kan have været enkelte Punkter, som have været tvivlsomme blandt Udvalgets forskellige Medlemmer dengang, vil jeg ikke negte; men i Hovedsagen var man gaaet ud fra det Samme, hvilket ogsaa Resultatet af Udvalgets Forslag dengang synes at vise. Der er et Punkt, med Hensyn til hvilket jeg for min Part vel kunde have Noget at indvende mod, hvad der fra det nærværende Udvalgs Side er anført; det er nemlig med Hensyn til Dechargen af Regnskabet; men det er ikke af Betydning, og jeg skal derfor ikke for Dieblirket nærmere ytre mig derom. Hovedsagen, som jeg troede for Dieblirket at burde henlede Opmærksomheden paa, er altsaa blot, at det Udvalg, som dengang var nedsat, i det Væsentlige var enig med det nærværende Udvalg i de Principer, hvorfra det er gaaet ud ved Sagens Behandling.

Finansministeren: Jeg maa anerkende, at det ærede Udvalg med særdeles Omhu har bestræbt sig for at bringe nogen Klarhed ind i et Forhold, der efter sin Natur neppe kan gjøres fuldkomment klart. Det er alt af Ordføreren bemærket, at den egentlige Mangel ligger i selve Grundloven. De Paragrapher af denne, hvori disse finansielle Forhold berøres, ere i høj Grad usfuldstændige, og der er tildeels af de Grunde, som blev berørte af den ærede Ordfører, ikke truffet nogen Afgjørelse, som kunde tjene til sikker Veiledning. Naar der saaledes er Tvivl tilstede, da maa jeg bestemt tiltræde den Mening, der ogsaa blev udtalt af den ærede Ordfører, at denne Tvivl ene og alene lader sig fjerne ved en Lov. Det er kun ad denne Vej, at det vil være muligt at supplere, hvad der mangler, at bringe til Afgjørelse, hvad der kan tvistes om. Jeg maa derfor være meget varsom med Hensyn til den nærmere Bedkjendelse eller Iffe-Bedkjendelse af Betydningen af visse Udtalelser. Imidlertid maa jeg bede det høitærede Thing bemærke, at det slet ikke er Rigsdagen muligt ved nogen Udtalelse fra dens Side at afgjøre, hvorvidt der skal ligge den eller den Betydning i Regnskabets Underjøgelse af Rigsdagen, eller hvorvidt Rigsdagens Beslutninger skal tillægges den eller

den Anvendelse. Det er Noget, som Rigsdagen ikke eensidigt kan afgjøre: ligeoverfor Rigsdagens Paastande vilde med samme Ret Regjeringens Paastande kunne opstilles, saa at det ikke vilde være gjort, hvis der yttrede sig forskellige Ansuelser, at tillægge Paastandene fra Rigsdagens Side større Vægt end Paastandene fra Regjeringens Side. Endnu langt mindre lader det sig naturligviis gjøre at tillægge Udtalelser, som forekomme i en Betænkning, en saadan Betydning. Man maa jo bestemt fastholde, at det kun er det, som Rigsdagen ved et Botum fastsætter, der kan siges at være Rigsdagens udtalte Mening. Det kan ikke gaae an at hævde den Opfattelse, at hvad der saaledes, muligen i en Betænkning, muligen i Discussionens Løb var fremført til Begrundelse af et Forslag, skulde være vedtaget, idet Forslaget selv var vedtaget af Rigsdagen. Kun forsaavidt der i et bestemt Indstillingspunkt, der gjøres til Gjenstand for Rigsdagens Bøtning, udtrykkeligt er udtalt en bestemt Ansuelse, kun forsaavidt kan denne Ansuelse siges at have været Rigsdagens. Var det derfor umuligt for Rigsdagen ved sit Botum at afgjøre, hvorledes der vilde blive at handle i visse Forhold, saa vil det naturligviis endnu langt mindre være muligt gennem Udtalelser i en Betænkning af et Udvalg at træffe en saadan Afgjørelse. Men jeg er ogsaa aldeles overbevist om, at jeg i den Henseende vil finde fuldkommen Medhold hos den ærede Ordfører og hos Udvalget. Det vil erkendes, haaber jeg, at det ikke er muligt ved en Behandling her i Thinget eller i Rigsdagen at foranledige bindende Udtalelser med Hensyn til det Tvivlsomme, der kunde være i det omhandlede Retsforhold. Den foregaaende Regjering kan ikke være bunden af, hvad der her udtales; den nærværende Regjering kan ikke bindes ved, hvad der er udtalt af den foregaaende, den kommende Regjering vil ikke kunne bindes af, hvad der skeer. Det er derfor ingenlunde — og jeg maa udtrykkeligt forvare mig imod Mistydning i saa Henseende — noget Forsøg paa at ville opstille bindende Regler, som kan tilsigtes ved de Udtalelser, der her finde Sted; og jeg skulde derfor for mit Bedkommende have været meest